

Sygn. akt III AUa 544/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Elżbieta Gawda
Sędziowie:	sędzia Małgorzata Pasek sędzia (del.) Iwona Jawor-Piszc (spr.)
Protokolant: sekretarz sądowy Krzysztof Wiater	

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2019 r. w Lublinie

sprawy A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji A. K. i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 8 maja 2019 r. sygn. akt VIII U 1835/18

I. z apelacji wnioskodawcy zmienia częściowo zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustala wysokość emerytury bez pomniejszenia o sumę kwot pobranych emerytur do dnia (...);

II. oddala apelację wnioskodawcy w pozostałej części;

III. oddala apelację organu rentowego;

IV. znosi między stronami koszty postępowania apelacyjnego.

Iwona Jawor-Piszc Elżbieta Gawda Małgorzata Pasek

Sygn. akt III AUa 544/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 czerwca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ustalił A. K. emeryturę od dnia 1 lipca 2015 roku tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Wnioskodawca odwołał się od powyższej decyzji, domagając się ustalenia prawo do świadczenia od dnia 21 listopada 2014 roku i ustalenie wysokości świadczenia bez

stosowania reguł z art.55 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. 2018 poz. 1270 tekst jednolity ze zm., dalej zwana ustawą emerytalną).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem z dnia 8 maja 2019 roku Sąd Okręgowy w Lublinie zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił A. K. prawo do emerytury od dnia (...) z pomniejszeniem o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych wcześniej emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne za okres do dnia(...).

Podstawą wyroku były następujące ustalenia i ocena prawna.

A. K. urodził się (...). W dniu 5 listopada 2009 roku złożył wniosek w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. o prawo do emerytury. Decyzją z dnia 4 grudnia 2009 roku znak (...) organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do wcześniejszej emerytury od dnia 5 listopada 2009 roku. Wnioskodawca po nabyciu prawa do wcześniejszej emerytury kontynuował ubezpieczenie emerytalne i rentowe w związku z zatrudnieniem na umowę o pracę na pełny etat w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w N.. Wysokość emerytury ulegała podwyższeniu z uwagi na wzrost stażu pracy.

W dniu 13 października 2014 roku po rozpatrzeniu wniosku z dnia 28 maja 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wydał w tym zakresie decyzję znak (...), w której określił wysokość świadczenia na kwotę 2952,90 zł. Od powyższej decyzji wnioskodawca w dniu (...) wniósł odwołanie kwestionując sposób przeliczenia emerytury tj. według niekorzystnych zasad, a nie według nowych zasad to znaczy z uwzględnieniem kapitału początkowego. Na rozprawie dnia 24 kwietnia 2015 roku wyraźnie wskazał tak jak w odwołaniu od decyzji, że chodziło mu o wylczenie emerytury według nowych zasad tj. o przeliczenie emerytury na nowych zasadach na podstawie art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Także składając wniosek 28 maja 2014 roku liczył na przyznanie emerytury według nowych zasad. Pozwany organ rentowy podnosił, że A. K. nie złożył wniosku do ZUS o emeryturę w związku z nabyciem wieku emerytalnego określonego w art. 27 tej ustawy. Na rozprawie w dniu 3 lipca 2015 roku wnioskodawca ponowił wniosek sformułowany w odwołaniu z dnia (...) o przyznanie mu emerytury powszechnej. Wyrokiem z dnia 29 stycznia 2016 roku Sąd Okręgowy w Lublinie oddalił odwołanie od decyzji z dnia 13 października 2014 roku natomiast wniosek A. K., zawarty w odwołaniu z dnia (...) o emeryturę i przeliczenie jej na podstawie art. 27 w związku z art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przekazał do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych. Kolejną decyzją z dnia 15 kwietnia 2016 roku ZUS odmówił wnioskodawcy prawa do przeliczenia emerytury na podstawie art. 55 w związku z art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z FUS zgodnie z wnioskiem z dnia (...). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że decyzją z dnia 4 grudnia 2009 roku Zakład przyznał wnioskodawcy prawo do wcześniejszej emerytury od dnia złożenia wniosku tj. od dnia 1 listopada 2009 roku, którą pobiera dotychczas. ZUS argumentował, iż do chwili obecnej nie wpłynął natomiast do Zakładu wniosek ubezpieczonego o ustalenie prawa do emerytury na podstawie art. 27 tej ustawy tj. w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego określonego w tym przepisie, wobec czego nie ma podstawy do przeliczenia emerytury na podstawie art. 55 i 55a w/w ustawy. Sąd Okręgowy wskazał, iż od tej decyzji A. K. także wniósł odwołanie, w którym podnosił, że wydana decyzja nie stanowi realizacji prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 29 stycznia 2016 roku, dotyczącego odwołania od decyzji z dnia 13 października 2014 roku o przeliczenie emerytury na podstawie art. 55 w związku z artykułem 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku. Wyrokiem z dnia 5 lipca 2017 roku Sąd Okręgowy w Lublinie zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił wnioskodawcy prawo do przeliczenia emerytury na podstawie art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych od dnia (...). W uzasadnieniu swojego orzeczenia Sąd Okręgowy wskazał, iż analiza akt VII U 2545/14 Sądu Okręgowego w Lublinie wskazuje jednoznacznie, że A. K. zawarł wniosek o ustalenie prawa do emerytury na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej w wymienionym postępowaniu. Sąd Okręgowy powyższy wniosek przekazał następnie do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., przy czym przyjął, że wniosek ten został zawarty już w odwołaniu z dnia (...). Powyższe postanowienie nie było zaskarżone przez organ rentowy. Rozpatrując apelację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z dnia 28 marca 2018 roku sygn. akt III AUa 790/17 uchylił zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. i przekazał sprawę temu organowi do ponownego rozpoznania. Sąd Apelacyjny wskazał,

iż przy ponownym rozpoznaniu sprawy organ rentowy ustali czy wnioskodawca spełnia warunki do emerytury na podstawie art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku i wyda w tym zakresie stosowną decyzję rozstrzygającą wniosek A. K. o emeryturę w wieku powszechnym. W sytuacji pozytywnego rozstrzygnięcia kwestii związanej z przyznaniem wnioskodawcy prawa do emerytury, ustaleniu wysokości tej emerytury, to w kolejnej decyzji organ rentowy przeanalizuje art. 55 w związku z art. 55a ustawy emerytalnej i po ustaleniu stanu faktycznego związanego z uznaniem, że zostały spełnione warunki z art. 55 ustawy emerytalnej do przeliczenia emerytury wyda stosowną decyzję w przedmiocie przeliczenia emerytury w wieku powszechnym na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej. Zaskarżoną decyzją z dnia 7 czerwca 2018 roku wykonując prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 28 marca 2018 roku sygn. akt III AUa 790/17, organ rentowy przyznał wnioskodawcy emeryturę w oparciu o art. 26 w związku z art. 55 ustawy emerytalnej. Zakład dokonał również wariantowania wysokości emerytury z uwzględnieniem świadczenia przysługującego w oparciu o art. 27 ustawy a obliczonego na podstawie art. 53 przy przyjęciu jako daty wniosku o emeryturę dzień 3 lipca 2015 roku wskazując, iż jest to dzień, w którym ubezpieczony w toku postępowania w sprawie VII U 2545/14 złożył do protokołu swój wniosek o przyznanie emerytury z powszechnego wieku emerytalnego.

Sąd pierwszej instancji ustalił stan faktyczny na podstawie przytoczonych dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach ZUS, akt sprawy Sąd Okręgowy Lublinie sygn. akt VII U 2545/14, podnosząc iż brak była podstaw do kwestionowania ich macy dowodowej.

Dokonując oceny prawnej Sąd Okręgowy przywołał regulację art. 27 i art. 55 ustawy emerytalnej i uznał, iż organ rentowy błędnie przyjął datę 3 lipca 2015 roku jako dzień złożenia wniosku o świadczenie emerytalne bowiem w wyroku z dnia 5 lipca 2017 roku Sąd Okręgowy w Lublinie przekazał w pkt II wniosek o ustalenie prawa do emerytury zawarty w odwołaniu z dnia(...) ubezpieczonego do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.. Powyższe postanowienie nie było zaskarżone przez organ rentowy. Zdaniem Sądu pierwszej instancji także Sąd Apelacyjny wskazał, iż wnioskodawca złożył wniosek o przyznanie emerytury w dniu rozprawy ustnie do protokołu, która odbyła się w dniu 3 lipca 2015 roku w Sądzie Okręgowym w Lublinie w sprawie VII U 2545/14, ale także jak zauważył „Sąd Okręgowy w Lublinie w wyroku z dnia 29 stycznia 2016 roku w punkcie II przekazał wniosek wnioskodawcy o emeryturę oraz wniosek o przeliczenie emerytury w trybie art. 55 organowi rentowemu do rozpoznania. Postanowienie to nie zostało zaskarżone, a zatem po uprawomocnieniu się podlegało wykonaniu przez organ rentowy.

Uznając, iż ubezpieczony spełnił przesłanki do emerytury w wieku powszechnym określone art. 27 ustawy emerytalnej na dzień (...)ustalił wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia (...). Sąd pierwszej instancji uznał, iż zgodnie z art. 55 a ust.1 ustawy emerytalnej należy stosując art. 55 ustawy ustalić wysokość świadczenia, odliczając od podstawy obliczenia emerytury kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Mając powyższe na uwadze, i na mocy art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił A. K. prawo do emerytury od dnia (...) z pomniejszeniem o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych wcześniej emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne za okres do(...).

Od powyższego orzeczenia wywiedzione zostały dwie apelacje.

Pełnomocnik wnioskodawcy wskazał, iż skarży wyrok w części, to jest w zakresie, w jakim Sąd pomniejszył ustaloną od dnia (...)emeryturę o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych wcześniej emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne za okres do (...).

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez ustalenie jego brzmienia na: "zmienia zaskarżoną decyzję i ustala A. K. prawo do emerytury od dnia (...)" oraz zasądzenie od zakładu rentowego na rzecz wnioskodawcy A. K. kosztów procesu zgodnie z przedłożonym na rozprawie spisem kosztów.

Organ rentowy wniósł apelację od całości wyroku, zarzucając:

1. naruszenie prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie art. 27 w związku z art. 5b ustawy z emerytalnej i ustalenie, że wnioskodawca spełnił warunki do przyznania emerytury przewidziane w art. 55 w dacie (...), podczas, gdy z ustaleń Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 28 marca 2018 roku sygn. akt III AUa 790/17 wynika, że wniosek o emeryturę na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej został złożony ustnie do protokołu rozprawy, która odbyła się dnia 3 lipca 2015 roku w sprawie sygn. akt VII U 2545/14;

2. sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez uznanie, że wnioskodawca zawarł wniosek o emeryturę powszechną w odwołaniu z dnia(...);

Podnosząc powyższe wniosł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania albo zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja wnioskodawcy jest zasadna tylko częściowo, zaś apelacja pozwanego organu nie jako bezzasadna podlega oddaleniu.

Istota sprawy, skupiała się na dwóch spornych kwestiach – dacie jaką należy przyjąć za datę złożenia przez A. K. wniosku o świadczenie emerytalne oraz sposobu wyliczenia wysokości tego świadczenia.

Analizując pierwsze z podniesionych zagadnień należy uznać, iż żadne zarzuty ZUS podniesione w apelacji nie są trafne. Ustalenie faktyczne jakie poczynił Sąd pierwszej instancji, poddając analizie treść odwołania wnioskodawcy wniesionego od decyzji z dnia 13 października 2014 roku (sygn. akt VII U 2545/14) i mając w polu widzenia także stanowisko wyrażone przez Sąd Apelacyjny w Lublinie w uzasadnieniu wyroku z dnia 28 marca 2018 roku (sygn. akt III AUa 790/17), iż za datę wniosku o prawo do emerytury A. K. należy przyjąć dzień (...) jest prawidłowe. Treść odwołania wniesionego w sprawie sygn. akt VII U 2545/14 należy zestawić z datą urodzenia wnioskodawcy, znaną organowi rentowemu tj. (...) i regulacją prawną w zakresie ustalenia wysokości świadczenia emerytalnego i kapitału początkowego (art. 26, art. 53 i art. 173 ustawy emerytalnej). Ustawa emerytalna różnicuje sposób ustalenia wysokości świadczenia w zależności od daty urodzenia ubezpieczonego, przyjmując iż urodzeni przed dniem 1 stycznia 1949 roku mają ustalaną wysokość świadczenia w oparciu o system świadczenia zdefiniowanego, zaś urodzeni po tej dacie, w systemie składki zdefiniowanej, który oparty jest także o ustalenie wysokości kapitału początkowego. Zatem skoro tylko dla urodzonych po dniu 1 stycznia 1949 roku ustalana jest wysokość kapitału początkowego i tylko dla tego kręgu podmiotowego z zasady wysokość emerytury jest powiązana z wysokością kapitału początkowego ZUS otrzymując odwołanie wnioskodawcy od decyzji z dnia 13 października 2014 roku (wydanej prawidłowo zgodnie z żądaniem z dnia 28 maja 2014 roku o przeliczenie świadczenia w związku ze zmianą stażu ubezpieczeniowego) winien odczytać zdanie drugie zawarte w odwołaniu jako nowy wniosek. Mając, ewentualnie wątpliwości w tym zakresie co do treści żądania ubezpieczonego, organ rentowy miał obowiązek zastosować procedurę wyjaśniającą, zgodnie z art. 9 zd. 1 k.p.a. w zw. z art. 124 ustawy emerytalnej i § 2 rozporządzenia z dnia 11 października 2011 roku Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz.U. 2011 Nr 237 poz.1212). Organ rentowy przyjmując odwołanie od wydanej decyzji działa jako organ administracji publicznej, na którym ciąży obowiązek należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Treść oświadczenia wnioskodawcy na rozprawie przed Sądem Okręgowym z dnia 3 lipca 2015 roku stanowi właśnie potwierdzenie wniosku o ustalenie emerytury z dnia(...), podobnie jak oświadczenie złożone na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2015 roku, a nie nowy wniosek złożony dopiero na rozprawie. Zatem za prawidłowe należy uznać ustalenie Sądu Okręgowego, iż datą złożenia wniosku A. K. o świadczenie emerytalne (emeryturę powszechną) jest dzień(...).

Kolejnym zagadnieniem spornym między stronami i podniesionym w apelacji wnioskodawcy jest sposób wyliczenia emerytury powszechnej A. K., urodzonego w dniu (...), który po raz pierwszy z wnioskiem o ustalenie prawa do tego świadczenia wystąpił po dniu 31 grudnia 2008 roku, będąc uprawnionym do emerytury w wieku obniżonym, pobierając to świadczenie, ale jednocześnie kontynuując ubezpieczenie emerytalno- rentowe po osiągnięciu

powszechnego wieku emerytalnego 65 lat. Stan prawny obowiązujący przed dniem 1 maja 2015 roku tj. przed datą wejścia w życie art. 55 a ustawy emerytalnej, zgodnie z jednolitym i utrwalonym orzecznictwem, pozwalał na wyliczenie ubezpieczonemu spełniającemu warunki jak wyżej opisane w systemie składki zdefiniowanej na mocy art. 55 ustawy emerytalnej, o ile wyliczona tak emerytura będzie wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2019 r. III UK 179/18; z dnia 16 maja 2018 r. IIIUK 86/17). Powołany art. 55 ustawy emerytalnej był jedyną podstawą prawną, do dnia 1 maja 2015 roku statuującą możliwość wyliczenia ubezpieczonym urodzonym do dnia 31 grudnia 1948 roku świadczenia emerytalnego w systemie składki zdefiniowanej tj. przy przyjęciu do wyliczenia emerytury kapitału początkowego, czego domagał się wnioskodawca w dniu (...). Dodanie art. 55 a ustawy emerytalnej nie stanowi zmiany stanu prawnego, ale jest jego potwierdzeniem i doprecyzowaniem, nie tworzy więc nowej normy prawnej (dotychczas nieistniejącej) (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 6 kwietnia 2016 r. II UK 78/15; z dnia 4 września 2013 r. II UK 23/13; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 7 czerwca 2016 r. III AUa 1780/15). Inaczej rzecz ujmując stan prawny, art. 55 ustawy emerytalnej, obowiązujący przed dniem 1 maja 2015 roku pozwalał na ustalenie wysokości świadczenia wnioskodawcy według „nowych zasad”, ze wszystkimi konsekwencjami tego stanu rzeczy. Artykuł 55 ustawy emerytalnej reguluje ustawowe przesłanki, po spełnieniu których ubezpieczonemu może być wyliczone świadczenie emerytalne w oparciu o art. 26 ustawy emerytalnej. Artykuł 26 ustawy emerytalnej, czego nie dostrzegł pełnomocnik wnioskodawcy, nie funkcjonuje w "próżni normatywnej", ale jest jedną z wielu jednostek legislacyjnych i redakcyjnych nowego systemu zabezpieczenia emerytalnego i dlatego powinien być interpretowany z uwzględnieniem powiązanych z nim regulacji normatywnych ustawy. Emerytura obliczona na podstawie art. 26, to "równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25" (ust. 1). Z kolei kwota ustalona "w sposób określony w art. 25", to podstawa obliczenia emerytury (art. 25 ust. 1), na którą składają się kwoty "składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zaewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185". Dalej idąc, stosownie do art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej, podstawę obliczenia emerytury pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne, jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę na podstawie przepisów art. 26b, 46, 50, 50a, 50e, 184 lub art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela. Przepisy enumeratywnie wymienione jak wyżej określają krąg podmiotowy ubezpieczonych, którzy uzyskali prawo do emerytury w obniżonym wieku, obejmując także swym zakresem ubezpieczonych, którzy nabyli świadczenia na mocy art. 29, art. 32, art. 22, art. 39 ustawy emerytalnej. Artykuł 46 jest bowiem jedynie normatywnym, międzyczasowym łącznikiem osób urodzonych w latach 1949-1968 z uprawnieniami płynącymi ze starego systemu emerytalnego, stąd emerytura "na podstawie art. 46" (jak to określa art. 25 ust. 1b), to w istocie emerytura "na podstawie art. 29, 32, 33 i 39". Dlatego moc obowiązująca art. 25 ust. 1b rozciąga się także na osoby urodzone przed dniem 1 stycznia 1949 r., które przed złożeniem wniosku, o którym mowa w art. 55, pobierały emerytury na podstawie art. 29, 32, 33 i 39, a dodanie art. 55a ust. 2 stanowi zwerbalizowanie treści normatywnej, która do tej pory wynikała z wykładni systemowej i funkcjonalnej. do powołane odnoszą. Jak wynika z przytoczonej treści art. 25 ust. 1b, możliwość przejścia z systemu zdefiniowanego świadczenia (obliczonego według zasad wynikających z art. 53) do systemu zdefiniowanej składki wiąże się z koniecznością pomniejszenia podstawy obliczenia emerytury kapitałowej "o sumę kwot pobranych emerytur". Niezależnie kiedy został złożony wniosek o przeliczenie emerytury tj. przed lub po dniu 1 maja 2015 roku, kiedy to wszedł w życie art. 55a, od podstawy obliczenia emerytury odlicza się sumę wcześniej pobranych emerytur. Mechanizm ustalania wysokości emerytury na podstawie art. 55 dla ubezpieczonych urodzonych przed 1 stycznia 1949 roku wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 kwietnia 2016 roku (II UK 78/15), obszernie argumentując. Podnieść należy za stanowiskiem Sądu Najwyższego, iż zasada ta - w zgodzie z art. 32 Konstytucji RP - w równym stopniu powinna dotyczyć wszystkich osób pobierających świadczenie (niezależnie od daty urodzenia) właśnie ze względu na "zrównanie" w art. 55 praw osób urodzonych przed 1 stycznia 1949 r. z prawami osób urodzonych w latach 1949-1968 (zob. przywołaną wyżej argumentację Sądu Najwyższego w sprawie II UK 78/15). Ubezpieczony, urodzony przed 1 stycznia 1949 roku, wyrażając wolę "wejścia" do systemu zdefiniowanej składki, zostaje jego beneficjentem na warunkach obowiązujących w tym systemie osoby urodzone w latach 1949-1968, a zatem także z wynikających z art. 25 1 b ustawy emerytalnej, który wszedł w życie w dniu 1

stycznia 2013 roku (tak też wyroki Sądu Najwyższego: 18 września 2014 r. I UK 2/14, z dnia 6 kwietnia 2016 r. II UK 78/15 OSNP 2017/11/151, LEX nr 2041117 ; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2017 r. III UZP 6/17). Od tej zatem daty 1 stycznia 2013 roku weszła w życie regulacja prawna nakazująca pomniejszenie podstawy obliczenia emerytury ubezpieczonego o sumą kwot pobranych wcześniej emerytur. Brak jest natomiast podstaw do pomniejszenia podstawy obliczenia emerytury o kwotę stanowiącą sumę kwot emerytur pobranych za okres przed datą wejścia w życie powołanego przepisu tj. przed 1 stycznia 2013 roku, jak ustalił to Sąd Okręgowy. Obowiązujące wówczas przepisy nie zawierały takiej regulacji. Przepis art. 25 ust. 1b dodany został do ustawy emerytalnej z dniem 1 stycznia 2013 roku, a ustawa wprowadzająca zmianę nie zawiera przepisów o charakterze przejściowym, zatem nowy przepis powinno stosować się od dnia jego wejścia w życie, a więc od dnia 1 stycznia 2013 roku negatywne skutki stosowania tego przepisu nie powinny sięgać wstecz. Wobec takiego stanu rzeczy konieczne stało się dokonanie zmiany skarżonego wyroku tak by był zgodny z prawem materialnym w zakresie mówionym powyżej.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji w pkt I.

Orzeczenie o kosztach postępowania warte w pkt II wyroku uzasadnia przepis art. 100 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. mając na uwadze, iż obie strony korzystały z pomocy profesjonalnych pełnomocników procesowych, a strony w zbliżonym stopniu wygrały i przegrały proces, a przy tym poniosły koszty procesu w takim samym stosunku.

Iwona Jawor-Piszcz Elżbieta Gawda Małgorzata Pasek